

**Erasmi a Chokier Tractatus iurisdictionis ordinariae in
exemptos, illorumque exemptione ab ordinaria
iurisdictione**

in duos tomos distinct.

I. Scholia in Constitutionem Concilii Lateranensis. II. Conservatorias
Ecclesiasticas quaest. 130. III. Conservatorum Laicorum materiam,
Tribunali viginti duûm virum Leod. adoptatam comprehendens

**Chokier, Érasme de
Coloniae Agr., 1684**

Quaestio 106. Conservatores Ordinis Franciscanorum de observantia certæ
Provinciae, an in actione debiti civilis, tam proprio exemptorum nomine,
quam suorum correorum inhibere possit Ordinario ne ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61908](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61908)

num causas adversus eorum fidejussores coram fidejussorum iudicibus ordinariis intentatas, ad eorum conservatores revocare non posse, *¶ Vamef. conf. 357. num. 3. de fidejussor. tom. 2. idipsumque confirmat Rebuffus de privilegiis scholasticum privilegio 152. num. 4. Hippolitus de Marfilis de fidejussoribus quest. 42. num. 234. Speculator de compet. iudicis aditione §. 1. num. 16. vers. sed pone clericum Baldus in Rubr. in manus d. conc. 633. idque quia exceptiones ut & exemptiones in personam conceptae personales sunt, & personam egredi non possunt, DD. iam citati l. idem in duobus §. personale ff. de part. d. l. exceptiones qua persona, & Hippolitus d. n. 284. Quae quidem licet passim scripserint de scholarum clericorumque exemptione, idipsum tamen ob forti analogiam, in his de quibus tractamus exemptis, respondendum est, & tunc conclusio refragari potest, quod exempti tenebuntur suis fidejussoribus, qui condemnari solent actione mandati, quia in forisortione id non est in consideratione, *¶ Vamef. de conf. 375. n. 3. lex enim ex hac sequela non solet facere eum iudicem, qui alioquin esse non potest, Caballanus de evictionibus §. 3. quest. 4. num. 130. scripti lib. 1. quest. 38. de iurisdic. ord. in exempt. Ut nec ob stare potest causa cohaerentia aut connexitas, quae est inter exemptum & ejus fidejussorem. Quia exem-**

Quando autem partes sunt diversi fori, causa continentia non attenditur, *Capitulum dec. 122. num. 5 fol. 174. late Mandanus tract. de continentia causa tit. 3. per tot. signanter art. 7. fol. 23. M. noch. de arbit. iudicum casu 371. num. 21. leson. l. nulli num. 6. C. de iudicis. Cum ne quidem inhibicio emanata in favorem principalis, ejus fidejussori prodesse non possit, nec ad eum extendi, late Vincentius Carocius de remediis adversus praesudiciales & damnosus executiones, exceptio 44. num. 232. & sequentibus Bald. l. 1. in fine C. de div. r. scriptis per l. creditor ff. mandati.*

QUESTIO CVI.

Conservatores ordinis Franciscanorum de Observantia certae Provinciae, an in actione debiti civilis tam proprio exemptorum nomine, quam suorum correorum inhibere possint Ordinatio ne cognoscat,

S V M M A R I V M.

1. Casuarius quaestio.
2. Pater Guardianus potest stipulari pro monachis.
3. An fideiussor possit accedere obligationi monachi.
4. Iudicandum secundum tenorem privilegiarum.
5. Exemptio concessa Religiosis an extendatur ad Religiosas.
6. Quid sit dieta.
7. Mensuratio dietarum qualis sit.
8. Duplex species dietarum.
9. Dieta an computari debeat à loco domicilii vel à sine Diocesis.
10. Conservatoria sunt quantum fieri potest ad scriptum referenda.
11. Mens debet preponderare verbis.
12. Quae sit vis clausula non obstante constitutione Bonifacii Papa de una & in Concilio generali de duabus dietis edita.
13. Dieta misericande ex opinione vulgari.
14. Gratia Pontificia sunt ad sensum communem reducenda.
15. Quid si aetas aut conditio persone non possit respondere vulgari mensura.
16. Quid si vocatus ultra dietas legitimas non excipiat.
17. Sorores annunciatae num possint civem Leodiensem evocare coram conservatore Luxemburgensi.
18. Non licet aatre conservatorem remotis rem, postposito propinquari.
19. Fideiussor an gaudeat Exemptione principalis.
20. An non obstante inhibitione conservatoris Luxemburgensis fideiussor possit coram suo iudice conveniri.
21. Inhibitio facta ad instantiam principalis non prodest illius fideiussori.
22. In omni inhibitione insuit clausula quatenus de iure licet.
23. Scante fori diversitate, continentia causa non iuratur.
24. Privilegium consortis non extenditur ad consortem.

Loco praeludii libuit praemittere hypothese[m] mihi à M. Philippo Wesio procuratore causarum vigilantissimo propositam, quae occasionem dedit huic examini.

Nuper Moniales Annunciatae B. Virginis ordinis Sancti Francisci in emphiteusim perpetuam acceperunt ab Anna le Cock latifundium ejus in Civitate Leodiensi in cenobium istius ordinis convertendam sub annuo reditu quingentorum & tredecim florenorum monetae Brabantiae, rituque patrio (quia ut moniales illae Annunciatae & Pater Petrus Oranus Guardianus Franciscanorum Leodiensium, qui pro eis una cum duobus civibus ei adhibitis autoratus à Provinciali ordinis stipalabatur, inopes erant) Natalis de Robermon Civis Leodiensis constituit contrapignus consuetudinarius, hoc est pro quolibet octavo denario dictae pensionis

M 13

annu 2

annua 51. florenorum unum florenum super sui bonis, subiciens pro immolatione & obligatione hujus emphiteusis sua omnia bona juxta Patriæ mores hypothecæ, eaque de re expediuntur solemnibus operibus scabinales, tandem Annunciatæ mutato concilio cœnobii construendi, emphiteusos acceptæ penitentis & patriam Leodiensem deserunt. Anna autem transportatrix sui juris & emphiteusos facta tenax, vocavit in jus coram iudice ordinario Patriæ Leodiensis Annunciatæ, citando eas per edictum seu quia latitabant ad valvas & d. Natalem contra pignoris promissorem in personam, qui litem contestatus est, eamque ad causæ conclusionem usque perduxit, Annunciatæ autem contententes se ab omni jurisdictione ordinaria exemptos, recurrunt ad Abbatem Monasterii Beate Virginis Luxemburgensis, obtinent ab eo mandata inhibitoria hoc prætextu, quod ordinarius iudex Diocesis Leodiensis, de hac causa & questione tam ipsas quam dictum Natalem eorum consortem concernente cognoscere non possit. Ex hac facti questione publicantur aliquot quæstiones quibus laconice respondit.

Prima, Num Patet Guardianus poterit pro sororibus Annunciatæ stipulatus & latifundium hoc eis in emphiteusim acquirere.

Secunda, Num obligatio Natalis qui pro contra pignore bona sua hypothecavit, subsistat.

Tertia, An Abbas Monasterii Beate Mariæ Luxemburgensis sit conservator Annunciarum.

Quarta, Si sit, an citare poterit Luxemburgum Civitatis Leodiensis civem, duabus inde vel tribus diebus distantem.

Quinta, An Natalis qui pro contra pignore principaliter se obligavit, gaudens exemptione & continentia causæ, quam Annunciatæ moverunt coram d. Abbate S. Mariæ Luxemburgensis Civitatis.

Sexta, Num inhibitione Abbatis non obstante, procedi possit in causa adversum dictum Natalem.

Septima, an ordinarius iudex Natalis de validitate ejusdem inhibitionis possit cognoscere.

Prima quæstioni respondi, subsistere stipulationes Patris Guardiani acquirentis & stipulantis nomine sororum Annunciarum, quia Monachi solent seruis acquiri parari, Navarr. d. Regul. com. 2. num. 62. quorum stipulatione obligatio Ecclesiæ acquiri potest, uti de monachis respondit Dominus Wamsius conf. 463. num. 4. de Regul. com. 2. l. placet ff. de acqu. hered. l. possessio §. i. ff. de acq. poss. cap. cum Monasterium de statu Monacho. Socin. Senior conf. 16. numer. 2. vol. 1. §. item vobis institui. Per quas personas, signanter in favorem Ecclesiæ, l. generalis C. de sacros Eccles. Navarr. d. num. 62. C. segg.

Species dietarum, alia enim legales, dicuntur alia, vulgares. Legales dicuntur in quibus pro dieta seu pro itinere unius diei computantur viginti miliaria in quorum singula consumuntur mille passus. *l. 3. ff. de verb. sig. Castr. l. 1. ff. si quis cautionibus*, idque in itinere terrestri, at vero maritimo seu navigio quinquaginta miliaria. *Barth. v. de insulis*, quod tam in Alciatus ad fluxum refluxumque maris aquarumque conditionem iudicantis arbitrio relinquitur in *d. l. 3. ff. de verb. signif.* vulgares vero dietae sunt intervalla locorum, quae secundum communem aestimationem itineri unius diei commensurantur. *Castr. d. l. num. 4. & 5.* ubi etiam *Barth. Jason l. liberorum §. quod tamen cassius ff. d. leg. 3. l. cum de la virius ff. de fundo instr. leg.* eaque commensuratio facienda est, non per abrupta & compendia viarum inconsueta & vulgo visitata, *Castr. d. l. num. 5. Alex. conf. 22. lib. 4. Barth. & Jaf. d. l. 1.* & solitam morem regionis, non habita ratione miliarium, quae pro diversitate regionum diversae aestimantur aliter enim Itali, aliter Franci, aliter Angli, aliter Germani sua miliaria computant. *Moneta de arb. jud. lib. 2. cen. 1. casu 2. numer. 8. Moneta de conservat. cap. 7. num. 60. idem Moneta de arb. jud. casu 106.* in hac materia non dietarum legalium, sed vulgarium ratio habenda est. *Cast. & DD. d. l. 1. DD. d. cap. nonnulli & cap. dilectus.* Oriuntur autem sub hac quarta quaestione aliquot aliae quaestiones subalternae. Et quidem prima an dieta computari debeat a loco domicilii vel a fine Diocesis? Doctores variis distinctionum involucribus inter actiones Reales, personales & mixtas huic quaestioni responderunt. *DD. d. cap. nonnulli & d. cap. dilectus de rescriptis. Franc. cap. statutum §. cum vero numer. 12. de rescriptis in 6.* Mihi hoc in conflictu magis ardet opinio glossae, in *d. cap. statutum §. cum vero in verb. dieta. Felin. in d. cap. dilectus numer. 13. vers. Hanc partem tenet de rescriptis. Imola in d. cap. statutum §. cum vero numero duodecimo*, & aliorum non paucorum sententium dietam computatam esse a loco domicilii, *Apost. ad Abbatem cap. dilectus 2. in litera E. de rescriptis Rota dec. 34. de rescript. in antiq.* estque opinio communis teste *Alex. Moneta de conservatoribus cap. 7. numer. 368.* eaque ni fallor opinio amentata quod ajunt fulcitur argumento, sive enim reali, sive personali, sive mixta, sive qualicumque alia actione experiendum sit, militat eadem ratio constitutionis Pontificiae, scilicet ne ex tam longo intervallo que itinere locorum vel intervallo litigantes ob istas locorum distantias ac molestias expensisque inde subeundas juri litigae suae decedere, iniquisque conditionibus depauperati animi deponere compellantur. *Felin. d. cap. dilectus numero 13. vers. hanc partem*, ubi autem militat eadem ratio, ibi etiam militare debet eadem rationis. *cap. 2. de trans. Pralat. Praes. Everardi in locis legalib. loca ab identitate*

Quod ego tamen limitandum censeo in conservatoribus juris scripti, in iis enim non habetur ratio domicilii sed finis Diocesis, in qua sunt Conservatores de-

deputati d. l. fin. S. Conservatores, Wames. conf. 50. numero 1. de pallis vol. 1. An autem id ipsum sit in Conservatoris quas scripti initio quaestio. Prima esse enor-
mes sive heterocitas, id est, contra seu praeter juris communis regulas & dispo-
sitionem institutas, pendet a diplomate conservatoriali, ejusque examine & tractatu.

Et quidem videtur, quia dispositiones, rescripta, & concessionis Pontificum sunt, in quantum fieri potest, ad dispositionem juris communis reducenda. cap. causam quaerentem de scriptis, l. si quando C. de in offic. testam. l. etiam si ius ff. de bonis liberi. Rom. conf. 334. Abb. in Rubr. de rescriptis numer. 3. idque etiam si verba gratiae Pontificiae aut privilegiorum deberent impropriari, d. cap. super eo de offi. del. Rom. d. conf. 334 quod tamen restringitur, nisi ex tenore diplomati Conservatorialis constaret de alia mente seu voluntate Pontificis. Felin. d. c. causam quaerentem. 9. Lancelot de attentat. in part. 2. cap. 20. limit. 11. numer. 2. Antonius de Mili in suo repertorio verb. rescripta sunt stricti iuris. Mens enim praeponderat verbis & proprietati sermonis, cap. intelligenti-
na cap. praetera ubi gloss. & DD. de verb. sig. late Tiraq. l. si unquam verba liberi num. 40. C. de rev. donat. Sicuti autem verba rescripti ab aliis ejusmodi rescripti verbis explicationem interpretationemque accipiunt. cap. ex ore de privilegiis, cap. se-
cundo requiritis d. appell. cap. inquisitione eodem titul. Roman. conf. 334. ita & Pontificis mens a praecedentibus subsequenter consuetudine, loci, personae, dignitate chari-
tate, necessitudine est colligenda. Alciat. libr. secundo de verbo. signific. vers. ceterum illud est colligendum l. haec palam in fin. ubi gloss. de leg. 1. cujus quidem mente (ut cum Quintiliano d. clam. 31. loquar) cum nihil potentius esse apud nos, nihil sacratius animo nostro esse debeat debemus cum in dubio versamur, ob mentis & verborum repugnantiam menti potius amplecti sensum quam verborum, seu menti potius quam ver-
bo adhaerere, l. talem in fin. ff. de hard. instu. l. nominis & rei S. verbum ff. de verb. sig. idque nisi mens dubia sit, non verba. Menoch. libr. scripto praes. 104. numero trigesimo secundo. l. non aliter ff. de leg. 3. late Tiraquel. l. si unquam verb. liberi numere quinto, de revoc. don.

Sed ne quidem tunc nimis anxie. Nam cum verborum proprietatem nimis attendimus, sensum veritatis amittimus, cap. intelligentia, cap. praetera de verb. sig. Guido sing. 243. Nam ut recte Cicero pro Cecinna scriptum reliquit, scriptum se-
qui calumniantis est boni vero iudicis voluntatem scriptoris auctoritatemque de-
fendere, non enim ex verbis pendet ius, sed verba servantur hominum consiliis & au-
toritatibus. Nec verba veniunt in iudicium, sed ea res cuius causa verba in leges coniecta sunt. Et quidem haec est Ciceronis; (quem Tiraq. de Retr. conf. S. 20. glo. univ. n. 10. Juris prudentissimum & in decisionibus causarum laudandum dicit) censura, quod ego nisi brevitati studeam, prolixius possem confirmare si opus sit

lit, videri poterit *Tiraquel*, qui suo more hac in disquisitione profusus est, ad l. si unquam verb. *libertus* num. 5. & num. 39. cum seqq. quibus in locis argumenta huic inde contrariantia adducit, C. de revoc. donat.

12 Quæritur 2. Quid si conservatoris adijciatur clausula hæc frequens, non obstantibus Bonifacii Papæ de una & in Concilio generali de duabus dietis edita, dummodo non ultra tres aliquis vigore presentium non trahatur. *Bonifacius VIII.* prohibuit partes trahi in jus ultra unam dietam, in cap. fin. de off. del. in 6. Conciliumque generale idem vetavit, ne ultra duas dietas, in cap. nonnulli de rescript. cap. ex parte B. num. 9. de foro comp. cap. olim de arbitris. Idque ne rei laboribus & expensis fatigati, liti cedere vel importunitatem actoris redimere compellantur, non debent enim inde nasci injuriæ, unde jura oriuntur, l. meminerint C. unde vi cap. qualiter & quando de accusat. glo. d. cap. nonnulli, idque nisi Pontifex ejusmodi constitutionibus, uti quandoque solet, derogaverit, *Emmanuel Roderic. quest. regul. tom. 1. quest. 65. art. 6.* dubitatur itaque, quid si Pontifex derogaverit constitutionibus de una & duabus dietis, dummodo non ultra tres dietas partes evocentur, qualiter ejusmodi tertia dietarum computanda.

13 Respondeo, tertiam dietam computatam ad instar primæ & secundæ dietæ, quas jura volunt interpretationem sumere à mensura sensuque vulgari & opinione hominum communi, l. Labio ff. de sup. leg. cap. ex literis desponsat. lib. glo. d. cap. nonnulli verb. dieta. *Barth. Casstr. lafon. & DD. l. i. ff. si quis cautionem reducenda. cap. causa que de rescriptis l. si quando C. de in offic. test. Rom. cons. 334. l. labeo ff. de sup. leg. privilegiaque sunt strictissime ne tertio præjudicent, interpretanda, Fel. cap. causam que num. 10. de Rescriptis fol. 107.*

14 Quæritur tertio. Quid si conditio litigantis sit, quæ vulgares illas dietas conficere non possit, videlicet si ætas, sexus aut moribus vel aliud tale impedimentum obstat. Respondeo totum id ab arbitrio judicis dependere, *Mench. de arb. jud. lib. 2. cent. 1. casu 2. & casu 206. l. continuus §. cum ita ff. de verb. oblig. l. de die ff. qui satisfacere cogantur cap. cupientes de elect. in 6. qui studere debet, ne partes laboribus, & expensis fatigentur, quod nisi iudex etiam ordinarius faciat, causamque partium remotius habitantium deieget, appellandi ansam præbet partibus id postulantibus, uti late probat Corleus, tractatu de minimis par. 1. num. 10. & 11.*

15 Quæritur 4. Quid si evocatus ultra duas dietas, aut contra rescripti formam, non excipiat, se ad remotiorem locum contra jurtis dispositionem evocari, an censetur ita prorogasse, ut postea non liceat ei excipere, sunt pugnantes sententiæ, uti videtur est apud *Doctores d. c. nonnulli & d. cap. dilectus spec. de comp. jud. addito §. 1. nu. 5.* Tutius tamen est, ut citatus ultra duas dietas compareat allegaturus hanc exceptionem, l. si quis ex aliena ff. de judicis spec. de comp. iud. edit. §. 1. nu. 1.

Quo autem ad secundum quartæ quæstionis membrum, Num sorores Annun-
ciatæ possunt evocare civem Leodiensem coram Abbate Luxemburgensi conserva-
tore ab eis electo. Respondi non posse. *Anb. xranus cap. cum re de officio delegati
Abbas & DD. cap. sane de foro comp. l. cum post. C. de appellat.*

Ratio prima delumi posset ex dimensione itineris Luxemburgensis, quod aspe-
ctum est, difficile excederet dietas tres conservatoris adscriptas, signanter si con-
ditionem & sexum viduæ annosæ, quæ ad eum locum evocatur consideremus, uti
jam in quæstione tertia subalterna ostendi.

Ratio secunda, quia Pontifex non designat nominatim Dominum Abbatem Lu-
xemburgensem pro conservatore Franciscanorum, sed indiffinitè Abbates seu Præ-
latos, non restringendo Prælaturas seu Abbatiales illas dignitates ad aliquam
Diocesium aut Provinciam. Quo fit ut Sorores Annunociatæ eligendo illum Abba-
tem Luxemburgensem loci tam distici à civitate Leodiensi in conservatorem seu ju-
dicem hujus causæ, post positis aliis Abbatibus aut Prælatibus vicinioribus tam civitate
Leodien. quam cœnobis Sororum annunociatarum eidem civitati Leodiensi etiam
longe vicinioribus, repelli possint exceptione loci nimis remoti, non modò quod
tribus à civitate Leodiensi & amplius distet, sed quod majori tam sororum Annun-
ciatarum quam Annæ quæ evocatur compendio, iudex seu conservator quispiam
alius seu Leodii ubi abundat copia Abbatum seu Prælatorum, vel vicinioribus locis
inveniriæ deligi potuisset, uti ego superius probavi, *quæst. 12. nolens ibi dicta hic re-
petere.* Et hæc sententia etiam congruit menti Pontificis, cujus dispositiones ita
semper intelligendæ sunt & temperandæ, ut ex eis damnium alteri non inferatur, *l.
Savinus Aristo. ff. de leg. præst. Hier. Grat. cons. 2. num. 46. par. 1. bonique iudicis
est italem æquitatem sibi præ oculis ponere, l. quod si ephefi §. fin. ff. de eo quod certo
loco. Nam ut inquit Ulpianus, l. ut si quis §. idem labor ff. de religio. & sump. funerum.
Generaliter iudex iustus non meram negotiorum gestorum actionem imitari sed so-
licitus æquitatem sequi debet, cum hoc ei & actionis natura indulgeat, mens enim
inquit ibid. *Glossa*, potius, quam verba constitutionis sequenda est, *glo. d. §. idem La-
beo l. quam ius ff. de in ius vocando.**

Quintæ principali quæstioni respondet. Natalem non gaudere exemptione
Annunociatarum.

Tum quia principaliter est obligatus, tum quia hic versatur in obligatione di-
vidua, in qua si cuius non gaudet privilegio consortis, *dixi lib. 1. quæst. 26. num. 11.
C. 12. de iurisdic. ord. in exemptos V. ames. cons. 4. in num. 3. de offic. deleg. vol. 1. per l.
1. C. si in eademque caus. l. ex pluribus de arb. iud.* Tum quia debitor causam sui
fideiussoris ad locum iudicem Privilegiatum avocare non potest, uti latius proba-
vi superius *quæst. 107. adde Rebuffum de privilegiis scholarum privilegio 152. num. 4.
Tum qua licuit laicus fideiussor clerici non potest declinare forum iudicis laici.*
Mariba

Martha. de Jurisd. inter Eccles. & secular. exerc. conf. 106. nu. 1. Spec. de comp. iud. addit. §. 1. n. 26. Rom. conf. 633. quia exceptio declinatoria competens principali, non competit fideiussori, l. si reus ff. iud. solvi, l. sed & si §. 1. ff. de iud. Austr. de pot. sec. cap. Eccles. R. g. 4. fol. 22. ita & analogia fori non modò in fideiussoribus exemptorum, sed etiam in is qui pro eis se principaliter obligarunt.

20 Sexta quaestioni respondeo, inhibitione non obstante, procedi posse in iudicio jam cepto, adversus Natalem.

Primò, quia inhibitio Abbatis in praedictum litis coram ordinario adversus Natalem pendentis, non est Canonica, sed frivola, & magis consequenterque non ligat, *Lancel. de attentatis par. 2. cap. 20. limit. 1. nu. 3. & 10.*

21 Secundò, quia inhibitio facta, ad instantiam vel favorem principalis non prodest ejus fideiussori nec è contra. *Lancelot. d. cap. 20. limit. 6. num. 2. & seqq. & dixi supra quest. 105. Vincentius Carocius de remedijs adversus sentent. & execut. praedictales. ex. cept. 4. 4. num. 232. & seqq.*

Tertio, quia sorores annuntiatæ respectu Natalis sunt personæ separatae & alter alterius censeri debet tertius, cujus inhibitio alteri nocere non potest. *Lancel. de attentatis, cap. 3. de attentatis a tertio, & d. Limit. 6. nu. 3. l. creditor ubi DD. ff. mandati. August. Bero. Familiarum quest. 77. num. 8.*

22 Quarto, in omnis inhibitione influit tacite clausula conditionalis si de jure fieri potest. *Bero. conf. 85. nu. 23. lib. 3. Lancel. d. cap. 20. declar. 5. commissio autem vel inhibitio conditionalis non operatur attentata. Lancel. d. cap. 2. limit. 31. signanter in pendens inhibere non potuit.*

Quinto, sorores annuntiatæ & Natalis, qui se pro eis principaliter obligavit, sunt diverfi fori. Quando autem inter consortes & colligantes reperitur fori distinctio, continentia fori suffragari non potest. *Capicinus de 122. nu. 5. latè Mandanus de continen. causa tit. 3. signanter nu. 7. Menoch. de arbit. judic. casu 377. n. 21. Jafon. l. nulli nu. 6. C. de iudic. & ego supra quest. 105.*

24 Sexto, privilegium Annuntiarum extendi nequit ad d. Natalem, quia privilegium unius consortis alteri consorti prodelle non potest. *Wames. d. conf. 4. nu. 5. Lex pluribus de adm. tit. d. l. 1. C. si in com. eademque causa.*

Q. U. Æ. S. T. I. O. C. V. I. I.

Exemptione congruae portionis conventi coram ordinario, an recutere possint ad conservatorem.

